

עמיחי היקר,

אנו, קבוצת בוגרי תבור, המונעים מתוך אמונה בחזון המכינה המשותף הנובע מ"תחושת שליחות ומחויבות לשגשוגה של הדמוקרטיה הישראלית ולהתהוותה כמרכז הרוחני והתרבותי של העם היהודי", כותבים מכתב זה מתוך חשש אמיתי לזהות המדינה ולפגיעה בערכים עליהם חונכת אותנו. כנבחר ציבור, כשר בממשלת ישראל, וכמחנך, האחריות מוטלת עליך ואנו מאמינים ביכולתך ומצפים ממך להראות מנהיגות אחרת בימים מפלגים אלו, בהם היא כה נדרשת.

הצעדים הננקטים כעת ע"י הממשלה – הפיכת בתי-המשפט לפוליטיים, מתן משקל עודף להכרעות שרירותיות של שלטון נוכחי באשר הוא על חשבון שלטון החוק, ניסיון להשתיק ביקורת קיימת ולרמוס ביקורות עתידיות – מסירים את הבלמים והאיזונים משיטת המשטר הישראלית באופן שיפגע בהפרדת הרשויות וייצר בפועל רשות שלטונית אחת, כל-יכולה, אשר על פיה יישק דבר. כל אלו מאיימים לשבור את כללי המשחק עליהם נוסדה המדינה.

אנו, שהתחנכנו על פי ה"אני מאמין" המזוקק שלך, כפי שבא לידי ביטוי במפעל חייך – מדרשת "תבור" – חושבים שבפועלך האישי ובפועלה של ממשלת ישראל הנוכחית יש סתירה מובהקת של הערכים עליהם חונכת אותנו. ציונות ודמוקרטיה השלובים זה בזה, אחדות חברתית המבוססת על היכרות אמיתית, ונכונות כנה ליצור עתיד משותף עבור כלל חלקי החברה – כל אלו מוטלים כעת בספק.

רבים מאיתנו מיישמים בימים אלו את אשר חונכת אותנו – "אמור מעט, ועשה הרבה", פועלים ליצירת החברה בה אנו רוצים לחיות, ולוקחים חלק פעיל בהפגנות ובמחאות השונות ברחבי הארץ. כאשר אתה קורא לאזרחים המוחים מנותקים ואנרכיסטים, מזלזל בכנות דאגתם למדינה, ומטיל ספק במחויבותם לציונות, **דע שעלינו אתה מדבר, וזה כואב לנו.**

"גדולתה של הציונות המגשימה הייתה תמיד בכך, שדגלי הגאולה הלאומית, ההחלמה החברתית והתחייה התרבותית, היו בידיה לדגל אחד. מעולם לא פקפקו שאנחנו עם אחד. הגיעה העת, לעשות כל שביכולתנו כדי שנהיה גם חברה אחת" (יגאל אלון).

על בסיס העקרונות עליהם גדלת ושאותם הטמעת בנו, אנו יודעים שבליך החקיקה הנוכחי איננו דרכך. אנו מצפים ממך לפעול לעצירת החקיקה, וליצירת הידברות שתוביל לרפורמה ראויה המוסכמת על מרבית החברה הישראלית, ברגישות וביעילות ולא בפזיזות מסוכנת. עמיחי שאנחנו מכירים לא היה נותן לזה יד. עוד לא מאוחר.

כואבים ואוהבים,

בוגרי מדרשת תבור החתומים מטה